

ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПАВЛА ДО ЄФЕСЯН.

¹ Павел, апостол Ісуса Христа волею Божою, до святих у Єфесї і до вірних у Христї Ісусї:

² Благодать вам і мир од Бога Отця нашого і Господа Ісуса Христа.

³ Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас усяким благословеннем духовним на небесах у Христї,

⁴ яко ж вибрав нас у Йому перед оснуваннем свїта, щоб бути нам святим і непорочним перед Ним у любови,

⁵ наперед назначивши нас на всиновленне собі через Ісуса Христа, по благоволенню хотїння свого,

⁶ на похвалу славної благодати своєї, котрою обдарував нас в своїм Улюбленім,

⁷ в котрому маємо збавленне кровю Його й оставленне гріхів по багатству благодати Його,

⁸ котру намножив нам у всякій премудростї і розумі,

⁹ обявивши нам тайну волї своєї по благоволенню своєму, котру перше постановив у собі,

¹⁰ щоб у порядкуванню сповнення времен зібрати все в Христї, те, що на небесах, і те, що на землі,

¹¹ у тому, в котрому й ми наслідниками зробили ся, будши наперед назначені по задуму Того, хто чинить усе по радї волї своєї,

¹² щоб ми, котрі перше вповали на Христа, були на хваленне слави Його;

13 і в котрому й ви (впевнились), почувши слово правди, благовісте спасення вашого, і в котрого увірувавши, ви запечатані Духом обітування сьвятим,

14 котрий єсть задаток насліддя нашого на викуп придбаного, в похвалу слави Його.

15 Того й я, чувши про вашу віру в Господа Ісуса і любов до всіх сьвятих,

16 не перестаю дякувати за вас, роблячи спомин про вас у молитвах моїх,

17 щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, дав вам духа премудрости й відкриття на познанне Його,

18 просьвічені очі серця вашого, щоб зрозуміли ви, що за впованне поклику Його, і що за багатство славного насліддя Його в сьвятих,

19 і що за безмірне величче сили Його в нас, котрі віруємо, по дійству превеликої потуги Його,

20 котру вдіяв у Христї, воскресивши Його з мертвих і посадивши по правиці в себе на небесах,

21 вище всякого начальства, і власти, і сили, і панування, і всякого імени, названого не тільки в сьому віку, та й у будучому,

22 і все покорив під ноги Його, й дав Його яко голову над усім у церкві,

23 котра єсть тіло Його, повня Того, хто сповняє все у всьому.

2

1 І вас (оживив), що були мертві провинами й гріхами вашими,

2 в котрих колись ходили по віку сьвіта сього, робом князя власти воздушної, духа, що тепер орудує в синах перекору,

³ між котрими й ми всі жили колись у хотінню тіла нашого, чинивши волю тіла й думок, і були по природі дітьми гніва, як і інші.

⁴ Бог же, багатий на милість, по превеликій любові своїй, котрою полюбив нас,

⁵ і нас, мертвих провинями, оживив укупі з Христом (благодаттю ви спасені),

⁶ і воскресив з Ним, і дав нам сидіти вкупі на небесних (місцях) у Христі Ісусі,

⁷ щоб показав у віках грядущих безмірне багатство благодати своєї благостю до нас через Ісуса Христа.

⁸ Благодатю бо ви спасені через віру; і се не од вас: се Божий дар;

⁹ не від діл, щоб ніхто не хвалив ся.

¹⁰ Його бо ми твориво, сотворені в Христі Ісусі на добрі діла, котрі наперед призначив Бог, щоб ми в них ходили.

¹¹ Тим же споминайте, що ви (були) колись погане в тілі, звані необрізаннем від рекомого обрізання у плоті, рукотвореного;

¹² що були ви того часу без Христа, відчужені від громади Ізраїлевої і чужі завітові обітування, не маючи надії і безбожні в сьвіті.

¹³ Тепер же в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близькі кровю Христовою.

¹⁴ Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородню стіну;

¹⁵ вражду тілом своїм, закон заповідей наукою обернув у ніщо, щоб з двох зробити собою одного нового чоловіка, роблячи мир,

¹⁶ і примирити з Богом обох ув одному тілі хрестом, убивши ворогування на ньому;

¹⁷ і прийшовши благовістив мир вам, далеким і

близьким,

¹⁸ тим що через Його маємо приступ обоє в одному Дусі до Отця.

¹⁹ Тим же оце вже ви більш не чужі і захожі, а товариші сьвятим і домашні Божі;

²⁰ збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий (камінь) сам Ісус Христос;

²¹ на котрому вся будівля, докупи споена, росте в церкву сьвяту в Господі.

²² На Ньому й ви збудовуетесь на оселю Божу Духом.

3

¹ Того ради й я, Павел, вязник Ісус-Христів за вас поган.

² Коли ви чували про служенне благодати Божої, даної мені між вами,

³ що одкриттем обявилась мені тайна (яко ж перше я написав коротко,

⁴ з того можете, читаючи, зрозуміти розум мій у тайні Христовій),

⁵ котра в інших родах не обявилась синам чоловічим, яко ж тепер одкрилась сьвятим Його апостолам і пророкам Духом,

⁶ що погане також наслідники, однотілесники і спільники обітування Його в Христі через благовісте,

⁷ котрому став я служителем по дару благодати Божої, даної мені по дійству сили Його.

⁸ Мені, меньшому всіх сьвятих, дана ся благодать, благовістити між поганами про недосліджене багатство Христове,

⁹ і з'ясувати всім, що се за спільність тайни, закритої од віків у Бозі, що створив усе Ісусом Христом,

¹⁰ щоб обявилась тепер князівствам і силам на небесах через церкву усяка премудрість Бога,

¹¹ по вічному постановленню, котре зробив у Христї Ісусї, Господї нашому,

¹² в котрому маємо сьміливість і приступ у надїї через віру Його.

¹³ Тим же благаю вас не смутитись горем моїм про вас, котре єсть слава ваша.

¹⁴ Того ж то приклоняю колїна мої перед Отцем Господа нашого Ісуса Христа,

¹⁵ від котрого всяке отцївство на небесах і на землі зветь ся,

¹⁶ щоб дав вам по багацтву слави своєї утвердитись силою через Духа Його у нутряному чоловіку,

¹⁷ щоб Христос вселив ся вірою в серця ваші, щоб ви, закоренившись і оснувавшись у любови,

¹⁸ могли зрозуміти з усіма сьвятими, що таке ширина, й довжина, й глибина, й висота,

¹⁹ і зрозуміти любов Христову, що перевисшує (всякий) розум, щоб сповнились усякою повнею Божою.

²⁰ Тому ж, хто може зробити геть більш над усе, чого просимо або думаємо, по силі, що дійствує в вас.

²¹ Тому слава в церкві в Христї Ісусї по всі роди на віки вічні. Амінь.

4

¹ Благаю ж оце вас я, вязник у Господї, ходити достойно поклику, яким вас покликано,

² з усякою смирнотою й тихостою, з довготерпеливістю, терплячи один одного в любови,

³ стараючись держати єдиненне духа в мирному союзї.

⁴ Одно тіло й один дух, яко ж і покликані в одній надїї вашого покликання;

⁵ один Господь, одна віра, одно хрещенне,

⁶ один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх вас.

⁷ Кожному ж з нас дана благодать по мірі даровання Христового.

⁸ Тим же глаголе: Зійшовши на висоту, полонив еси полонь, і дав дари людям.

⁹ (А те [слово] зійшов, що ж воно [значить], коли не те, що перш зійшов у найнищі сторони землі?)

¹⁰ Хто зійшов додолу, се Той, що й зійшов вище всіх небес, щоб сповнити все.)

¹¹ І Він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями,

¹² на звершенне съвятих, на діло служення, на збудуванне тіла Христового,

¹³ доки дійдемо всі до з'єдинення віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового,

¹⁴ щоб більш не бути малолітками, хвилюючись і кидаючись від усякого вітру науки, в омані людській, у лукавстві до підступного заблуду,

¹⁵ а ходячи поправді в любови помножаймо все в Того, котрий єсть голова, Христос,

¹⁶ котрого все тіло зложено і звязано всякою увяззю спромоги по дійству, (яке є) в мірі кожної часті, робить зрост тіла на збудуванне самого себе в любові.

¹⁷ Се ж оце глаголю і свідкую в Господі, щоб вам більш не ходити, яко ж і інші погане ходять у суєті ума свого,

¹⁸ оморочені мислями, відчужені від життя Божого через невіжество, що єсть в них, через окаменіне сердець їх.

¹⁹ Вони, зробившись безчувственими, оддали

себе розпусту, щоб робити всяку нечистоту в зажерливості.

20 Ви ж не так познали Христа:

21 коли ж бо чули Його і в Йому навчилися, що істина в Ісусі,

22 щоб відложити вам по першому життю давнього чоловіка, що тліє в похотях лукавих,

23 а обновляться духом ума вашого,

24 та й одягнутись у нового чоловіка, створеного по Богу в праведности і сьвятости правди.

25 Тим же, відкинувши лож, говоріть правду кожен до ближнього свого; бо ми один одному члени.

26 Гнівайтесь та й не грішіть: нехай сонце не зайде у гніві вашому.

27 Анї давайте місця дияволу.

28 Хто крав, більш не крадь, а лучче працюй, роблячи руками своїми добре, щоб мав що подати тому, хто в нужді.

29 Всяке гниле слово нехай не виходить з уст ваших, а тільки таке, що годить ся на збудування віри, щоб подало благодать тим, хто чує.

30 І не засмучуйте Духа сьвятого Божого, котрим ви запечатані в день викупу.

31 Усяка гіркість, і гнів, і ярость, і крик, і лайка нехай зникне од вас із усім лихим.

32 Бувайте ж один до одного добрі, милосерні, прощаючи один одному, яко ж і Бог у Христі простив вам.

5

1 Оце ж будьте послідувателями Божими, як любі діти,

2 і ходіть у любові, яко ж і Христос улюбив нас і оддав себе за нас на жертву і на посьвят Богу, у солодкі пахощі.

³ Блуд же і всяка нечистота або зажерливість нехай і не згадуєть ся між вами, як подобає свьятим,

⁴ ні безсором і дурні слова, або жарти і неподобие; а лучче дякуванне.

⁵ Се бо знайте, що ні один блудник, або нечистий, або зажерливий, котрий єсть ідолослужитель, не має насліддя в царстві Христа і Бога.

⁶ Нехай ніхто не зводить вас марними словами, бо за се приходить гнів Божий на синів непокірних.

⁷ Не бувайте ж спільниками їх.

⁸ Ви бо були колись тьмою, тепер же (ви) свьітло в Господі; ходіть же яко діти свьітла:

⁹ (бо оwoц духа — у всякій добрості і праведності і правді,)

¹⁰ допевняючись, що єсть угодне Богові.

¹¹ І не приставайте до неплідних діл тьми, а лучче ж винуйте їх.

¹² Що бо дієть ся потай у них, соромно й казати.

¹³ Усе ж обвинувачене від свьітла виявляєть ся; все бо виявлене єсть свьітло.

¹⁴ Того ж то глаголе: Устань, сонний, і воскресни з мертвих, то й осьвітить тебе Христос.

¹⁵ Гледіть же, як би вам оглядно ходити, не яко немудрі, а яко мудрі,

¹⁶ викуплюючи час, бо дні лихі.

¹⁷ Тим-то не бувайте нерозумними, а розумійте, що єсть Божа воля.

¹⁸ І не впивайтесь вином, бо в йому розпуст, а сповняйте себе Духом,

¹⁹ бесідуючи між собою псальмами, та гимнами, та піснями духовними, сьпіваючи та виграючи в серцях ваших Господеві,

²⁰ дякуючи всякого часу за все в імя Господа нашого Ісуса Христа Богові і Отцеві,

- 21 корючись один одному в страху Божім.
- 22 Жінки, коріть ся своїм чоловікам, як Господеві,
- 23 тим що чоловік голова жінки, як і Христос голова церкви, і Він спаситель тіла.
- 24 А як церква корить ся Христу, так і жінки своїм чоловікам у всьому.
- 25 Чоловіки, любіть своїх жінок, як і Христос полюбив церкву, і себе видав за неї,
- 26 щоб освятити її, очистивши купіллю води у слові,
- 27 щоб поставити її перед собою славною церквою, що не має казни або пороку або чого такого, а щоб була свята і непорочна.
- 28 Так мусять чоловіки любити своїх жінок, як свої тіла; хто бо любить свою жінку, себе самого любить.
- 29 Ніхто бо ще ніколи тіла свого не зненавидів, а годує і гріє його, яко ж і Господь церкву;
- 30 тим що ми члени тіла Його, від тіла Його і від костей Його.
- 31 Того-то покине чоловік батька свого й матір, і пригорнеть ся до жінки своєї, і будуть удвох одно тіло.
- 32 Тайна се велика, я ж глаголю що до Христа і до церкви.
- 33 Тим то і ви по одному кожен свою жінку так нехай любить, як і себе, а жінка нехай боїть ся свого чоловіка.

6

- 1 Діти, слухайте своїх родителів у Господі, се бо по правді.
- 2 Поважай батька твого і матір: се перва заповідь із обітуванням:
- 3 щоб добре тобі було і був ти довголітен на землі.

4 І ви, батьки, не роздрознюйте дітей своїх, а зрощуйте їх у науці і напаминанню Господньому.

5 Слуги, слухайте панів по тілу з страхом і трепетом, у простоті серця вашого, яко ж і Христа,

6 не перед очима тільки служачи, яко чоловікоугодники, а яко слуги Христові, чинячи волю Божу од душі,

7 з охотою служачи, як Господу, а не як людям,

8 знаючи, що кожен, хто зробить що добре, прийме те від Господа, чи то невільник, чи вільний.

9 І ви, пани, робіть те ж саме їм, попускаючи їм грізбу, знаючи, що й вам самим і їм єсть Пан на небесах, і вважання на лице нема в Него.

10 На останок, братте моє, кріпіть ся в Господі і в потузі сили Його.

11 Одягніть ся у всю зброю Божу, щоб змогли ви стояти проти хитрощів дияволських.

12 Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злоби.

13 Того-то прийміть усю зброю Божу, щоб змогли встояти в день лютий і, все зробивши, стояти.

14 Стійте ж оце, підперезавши поясниці ваші правдою і одягнувшись у броню (панцир) праведности,

15 і обувши ноги в готовість благовіствування миру,

16 над усе ж узявши щит віри, котрим здолієте всі розпалені стріли лукавого вгасити;

17 і шолом спасення візьміть і меч духовний, котрий єсть слово Боже.

18 Всякою молитвою і благаннем молячись всякого часу духом і в сьому пильнуйте в усякому терпінню і благанню за всіх сьвятих,

19 і за мене, щоб мені дано слово на відкриванне уст

моїх, щоб сьміливо обявляти тайну благовістя;

²⁰ Його ж я й посел у кайданах, щоб у ньому був сьміливий, яко же подобає мені глаголати.

²¹ А щоб і ви знали про мене, що я роблю, усе скаже вам Тихик, любий брат і вірний слуга в Господі,

²² котрого я й послав до вас, щоб ви знали про наші справи, і щоб він утішив серця ваші.

²³ Мир браттю і любов з вірою від Бога Отця і Господа Ісуса Христа.

²⁴ Благодать з усіма, хто любить Господа нашого Ісуса Христа в незотлінню. Амінь.

До Єфесян писано з Риму через Тихика.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358